

Mál nr. 248/2019**M og
V vegna kaskótryggingar ökutækisins A****Ágreiningur um bótafjárhæð vegna áreksturs við bílastæði hjá Borgarholtsskóla.****Gögn.**

Málskot, móttakið 22. júlí 2019, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 20. ágúst 2019, ásamt fylgiskjölum.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 28. ágúst 2019.

Málsatvik.

Þann 4. nóvember 2016 varð tjón á vátryggðu ökutæki kvartanda. Tjónið varð með þeim hætti að ökumaður var að bakka ökutækinu að vöruhóтели Eimskips við Korngarða, 104 Reykjavík, nánar tiltekið að hurðum hússins sem eru merktar 1-4. Að sögn ökumanns varð hann fyrir truflun við aksturinn vegna fíflangangs annarra bílstjóra á svæðinu sem truflaði einbeitingu hans og gerði að verkum að hann bakkaði ökutækinu á skyggni sem er fyrir ofan tilvitnaðar hurðir. Áreksturinn olli því að högg kom á efri hluta flutningskassa, sem er fastur við bifreiðina, þannig að kassinn gekk til og skekkist. Höggið hafði þannig bæði áhrif á innri og ytri festingar kassans við ökutækið.

Ekki er ágreiningur milli aðila um að tjónsatvikið falli undir gildissvið kaskótryggingar M hjá V. Ágreiningur lýtur að því hvaða bætur eigi að greiða úr kaskótryggingunni og hvernig beri að skýra undanþáguákvæði í skilmálum tryggingarinnar.

Í gögnum málsins kemur fram að bifreiðasmiðja hafi metið nauðsynlegan viðgerðarkostnað á ökutækinu vegna tjónsins þannig útseld vinna vegna viðgerðarinnar nemi 2.040.000 kr. án vsk. Aðkeypt vinna vegna viðgerðar kr. 200.000 án vsk. Inni í þessari kostnaðaráætlun. vegna viðgerðar, er hvorki innifalin nauðsynleg málningarvinna né kittun á álborðum, komi til þess t.a.m. að losa verði álborð í sundur og kítta að nýju.

V hefur á hinn bóginn boðið fram greiðslu bóta úr tryggingunni að fjárhæð 2.000.000 kr., sem fullnaðargreiðslu vegna tjónsins, skv. framlögðum gögnum. Á það boð hefur kvartandi ekki fallist.

Álit.

Eins og fram kemur í málavaxtalýsingu er ekki ágreiningur um hvort tjón kvartanda falli undir umrædda tryggingu eður ei. Aðeins er deilt um þá fjárhæð sem skuli koma til útgreiðslu úr tryggingunni vegna tjónsins. Kvartandi hefur lagt fram mat á því hvert sé umfang tjóns hans.

Það er grundvallarregla í vátryggingarrétti, sé ekki um annað samið, að vátryggður eigi rétt á fullum bótum fyrir fjártjón sitt, sbr. 1. mgr. 35. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Í gr. 5.5. í vátryggingarskilmálum kaskótryggingar V kemur fram að ef ekki er altjón á hinu vátryggða ökutæki greiði félagið „kostnað við að gera við ökutækið að svo miklu leyti sem unnt er eins og það var síðast fyrir tjónið.“ Verður umrætt ákvæði skilmálanna ekki skilið öðruvísi en að það feli í raun í sér rétt til vátryggðs um greiðslu fullra bóta fyrir tjón sitt í skilningi 1. mgr. 35. gr. laga um vátryggingarsamninga. Í gr. 5.6. er síðan gert ráð fyrir því að náist ekki samkomulag um áætlaðan viðgerðarkostnað þá „skulu dómkvaddir menn meta hann.“

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að V hafi látið dómkveðja matsmenn til að fá úr því skorið hver fjárhæð fullra bóta til M eigi að vera á meðan M hefur lagt fram mat á áætluðum kostnaði við meirihluta viðgerðar. Þar sem því mati hefur ekki verið hnekkkt verður það lagt til grundvallar um bótarétt M hjá V.

Það sem hér kemur þá einnig til skoðunar er hvort vátryggingarskilmálar tryggingarinnar beri með sér að V hafi undanskilið rétt vátryggða um greiðslu á fullum bótum í skilmálum tryggingarinnar að teknu tilliti til atvika málsins.

V hafnaði því að greiða fullar bætur með vísan til 3.4. gr. skilmála kaskótryggingarinnar. Í umræddri grein er svofellt undanþáguákvæði frá bótaskyldu úr kaskótryggingunni; „*Vátryggingin bætir ekki skemmdir eða slit sem leiðir af eðlilegri notkun, ryðbruna eða tæringu. Hér undir fellur eðlilegt slit á lakki ökutækis vegna hefðbundins steinkasts af vegi.*“

V byggir að meginstefnu á því að burðarvirki ökutækisins hafi verið ryðgað og í slælegu ástandi þegar tjónið varð, sem skýri umfang þess. Að mati V hafi t.a.m. svokallaður kassi sem varð fyrir högginu við áreksturinn verið sprunginn og soðið hafi verið í sprungur. Því hefur verið mótmælt af hálfu M að þetta eig að hafa áhrif á bótafjárhæð.

Almennar túlkunarreglur vátryggingasamninga leggja sönnunarbyrði á V að sýna fram á að skilyrði undanþáguákvæða vátryggingarskilmála eigi við. Í ljósi framlagðra gagna verður ekki séð að matið sem gert var á umfangi tjóns kvartanda hafi verið hnekkkt eða í því felist að bætt sé tjón sem stafi af eðlilegri notkun, ryðbruna eða tæringu. Þannig telst V ekki hafa sýnt fram á að undanþágur vátryggingarskilmála tryggingarinnar eigi við varðandi umfang tjónsins. Með vísan til þessa er það niðurstaða nefndarinnar að V skuli greiða M fullar bætur í samræmi við matið á tjóni á bifreiðinni A.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr kaskóatryggingu hjá V í samræmi í samræmi við mat sem lagt var fram á því tjóni sem varð á ökutæki A við árekstur þann 4. nóvember 2016.

Reykjavík, 22. október 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Lúðvík Bergvinsson lögm.